

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4770/2567

บริษัท อ.โจทก์ นาย ธ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 672, ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 334, ป.อ. มาตรา 352, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

เงินที่โจทก์นำมาฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร ท. อยู่ในความครอบครองของธนาคาร ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของธนาคาร ท. ซึ่งธนาคารผู้รับฝากย่อมมีสิทธิในการบริหารจัดการเงินฝากจำนวนดังกล่าว ธนาคารผู้รับฝากคงมีหน้าที่เพียงต้องคืนเงินตามจำนวนที่โจทก์ซึ่งเป็นลูกค้านำเข้าฝากไว้เท่านั้น ธนาคารผู้รับฝากไม่จำเป็นต้องคืนเงินเป็นจำนวนอันเดียวกับที่โจทก์ฝากไว้ตาม ป.พ.พ. มาตรา 672 เงินจำนวนดังกล่าวที่จำเลยรับไปจึงเป็นเงินของธนาคาร ท. ผู้รับฝาก มิใช่เงินของโจทก์ การที่จำเลยทำใบถอนเงินที่ปลอมขึ้นมาเบิกถอนจากบัญชีเงินฝากของโจทก์แล้วเอาเงินจำนวนดังกล่าวไปเข้าบัญชีธนาคารของจำเลย ธนาคาร ท. ผู้รับฝากจึงเป็นผู้เสียหายโดยตรง โจทก์จึงไม่ใช่ผู้เสียหายที่แท้จริงในความผิดฐานลักทรัพย์ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 2 (4)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90, 91, 264, 265, 268, 334, 352 พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ พ.ศ. 2499 มาตรา 41, 42 และนับโทษจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 106/2565 ของศาลชั้นต้น กับให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์ 63,035,748.99 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 52,093,189.29 บาท นับแต่วันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูลเฉพาะข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 264, 265, 268, 334 และพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ พ.ศ. 2499 มาตรา 41, 42 ส่วนข้อหาอื่นให้ยกฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ อยู่ระหว่างสืบพยานจำเลย จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นให้การรับสารภาพตามฟ้องและรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้ลงโทษต่อ จำเลยไม่ได้ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265, 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265, 334 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกเป็นกระหนງความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานปลอมเอกสารสิทธิ ใช้เอกสารสิทธิปลอม และฐานลักทรัพย์เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานปลอมเอกสารสิทธิและใช้เอกสารสิทธิปลอม ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำเลยเป็นผู้ปลอมเอกสารสิทธิและใช้เอกสารสิทธิปลอมให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมตามมาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 แต่กระหนงเดียว ตามมาตรา 268 วรรคสอง จำคุกกระหนงละ 6 เดือน รวม 80 กระหนง เป็นจำคุก 480 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระหนงละกึ่งหนึ่ง คงจำคุก 240 เดือน นับโทษจำคุกจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 106/2565

ของศาลชั้นต้น ขอให้ยื่นนอกจากนี้ให้ยก และให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์ 63,035,748.99 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 51,833,234.67 บาท นับแต่วันฟ้องไปจนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 ไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 50,000 บาท จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265 (ที่ถูก เดิม), 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 (ที่ถูก เดิม) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำเลยเป็นผู้ปลอมเอกสารสิทธิและใช้เอกสารสิทธิปลอม ให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมตามมาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 (ที่ถูก เดิม) แต่ กระทงเดียว ตามมาตรา 268 วรรคสอง จำคุกกระทงละ 6 เดือน รวม 64 กระทง เป็นจำคุก 384 เดือน ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 192 เดือน ให้ยกฟ้อง โจทก์สำหรับความผิดฐานลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 และยกคำขอของ โจทก์ที่ให้จำเลยชำระเงิน 63,035,748.99 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 52,093,189.29 บาท นับแต่วันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนแบ่งทั้งสองศาลให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัยว่า สำหรับความผิดฐานลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352 และความผิดตาม พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ พ.ศ. 2499 มาตรา 41, 42 ศาลชั้นต้นยกฟ้องโดยวินิจฉัยว่าการกระทำของ จำเลยไม่เป็นความผิด โจทก์ไม่อุทธรณ์ ส่วนความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิและใช้เอกสารสิทธิ ปลอม ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดฐานดังกล่าว โดยจำเลยไม่ฎีกา ความผิดดังกล่าวจึงเป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 1 คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า โจทก์เป็นผู้เสียหายในความผิดฐานลักทรัพย์ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4) อันจะทำให้โจทก์มีอำนาจฟ้องจำเลยใน ความผิดฐานลักทรัพย์และเรียกให้จำเลยคืนเงินจำนวน 63,035,748.50 บาท หรือไม่ เห็นว่า เงินที่ โจทก์นำมาฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร ท. จำกัด (มหาชน) สาขาบางนาทาวเวอร์ บัญชีเลขที่ 331 231xxx -x ของโจทก์อยู่ในความครอบครองของธนาคารตกเป็นกรรมสิทธิ์ของธนาคาร ท. จำกัด (มหาชน) ซึ่งธนาคารผู้รับฝากย่อมมีสิทธิในการบริหารจัดการเงินฝากจำนวนดังกล่าว ธนาคารผู้รับฝากคงมีหน้าที่เพียงต้องคืนเงินฝากตามจำนวนที่โจทก์ซึ่งเป็นลูกค่านำเข้าฝากไว้ เท่านั้น ธนาคารผู้รับฝากไม่จำเป็นต้องคืนเงินเป็นจำนวนอันเดียวกับที่โจทก์ฝากไว้ ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 672 การที่จำเลยปลอมใบถอนเงิน แล้วนำไปถอนเงิน ออกจากบัญชีของโจทก์ที่ธนาคารผู้รับฝากและธนาคารผู้รับฝากได้เบิกถอนเงินจำนวน 51,833,234.67 บาท ให้จำเลยไป เงินจำนวนดังกล่าวที่จำเลยรับไปจึงเป็นเงินของธนาคาร ท. จำกัด (มหาชน) สาขาบางนาทาวเวอร์ผู้รับฝาก มิใช่เงินของโจทก์ การที่จำเลยทำใบถอนเงินที่ ปลอมขึ้นมาเบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของโจทก์แล้วเอาเงินจำนวนดังกล่าวไปเข้าบัญชี ธนาคารของจำเลย ธนาคาร ท. จำกัด (มหาชน) สาขาบางนาทาวเวอร์ ผู้รับฝากจึงเป็นผู้เสียหาย โดยตรง หาใช่เป็นการเอาเงินของโจทก์ไปตั้งที่โจทก์ฎีกา โจทก์จึงไม่ใช่ผู้เสียหายที่แท้จริงใน ความผิดฐานลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4) โจทก์จึงไม่ มีอำนาจฟ้องในความผิดฐานลักทรัพย์และขอให้จำเลยคืนเงินจำนวน 63,035,748.99 บาท

ตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษามานั้นชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์
ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

วิชัย ตัญศิริ · พงษ์ธร จันทรอุดม · วิทยา พรหมประสิทธิ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4770/2567>